

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 24/08/2022

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 986

“NIỆM PHẬT TIÊU NGHIỆP KHÔNG NÊN NÓI LỜI THỪA”

Hòa Thượng khẳng định: **“Chúng ta niệm Phật sẽ tiêu được nghiệp, chúng ta nói những lời thừa là tạo nghiệp”**. Hàng ngày, chúng ta thường nói lời thừa, những lời này dễ tạo thị phi, đúng sai, phải trái, tốt xấu làm cho người khác hiểu lầm chúng ta. Chúng ta nên niệm Phật vì chúng ta niệm Phật thì chúng ta không niệm vọng tưởng, niệm tài, sắc, danh, thực, thù. Hàng ngày, chúng ta nhớ làm nhiều việc nhưng việc niệm Phật để ngăn chặn vọng tưởng thì chúng ta ít khi nhớ. Bản thân tôi cũng vậy, tôi cũng đã viễn ly, hạn chế mức thấp nhất những nhu cầu của cuộc sống nhưng tôi vẫn không thường nhớ đến việc niệm Phật.

Khi Hòa Thượng giảng **“Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ”**, Ngài nói: **“Suốt 36 năm không ngày nào tôi không niệm Phật, giảng Kinh, nói pháp thế nhưng phiền não trong tôi vẫn dấy khởi!”**. Hòa Thượng đã hành trì miên mật, hạ mức thấp nhất tài, sắc, danh, thực, thù nhưng phiền não vẫn dấy khởi. Chúng ta là những người mới học Phật, hàng ngày chúng ta vẫn tùy tiện trong khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật nên chúng ta tạo nghiệp nhiều hơn tiêu nghiệp. Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Chúng ta nên niệm Phật, niệm Phật có thể tiêu nghiệp”**. Hàng ngày, chúng ta nói nhiều những lời thừa thì chắc chắn tạo ra nhiều nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta cảm thấy không tự tại đó là chúng ta bị nghiệp trói buộc. Phật dạy chúng ta phải buông bỏ vạn duyên. Chúng ta buông bỏ được vạn duyên thì ngay trong đời sống chúng ta sẽ rất tự tại không luận là trong thuận cảnh, hay nghịch cảnh. Mỗi giờ, mỗi lúc chúng ta đều giữ thân tâm chúng ta thanh tịnh”**. Chúng ta bị trói buộc bởi 16 chữ **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”**. **“Buông bỏ vạn duyên”** nghĩa là chúng ta buông bỏ trên nội tâm, nội tâm không lưu lại, không dính mắc. Trên hình thức chúng ta làm làm tất cả mọi việc đến mức

tốt nhất. Tổ Ân Quang đã dạy: **“Đốn luân tận phận”**. Làm tốt nhất vai trò, trách nhiệm của mình. Chúng ta vừa làm lợi ích cho chúng sanh vừa làm biểu pháp cho chúng sanh.

Có những người cho rằng buông bỏ vạn duyên là buông bỏ công ăn việc làm, nhà cửa, vợ chồng, con cái. Điều này hết sức sai lầm! Pháp sư Ngô Đạo đã hiệu đính lại: *“Một số người nghe Hòa Thượng nói phải buông bỏ vạn duyên thì họ buông bỏ sự nghiệp, gia đình, vợ con. Điều này hoàn toàn sai lầm!”*. Chúng ta chỉ buông bỏ trên tâm còn mọi việc ở thế gian chúng ta làm đến mức tốt nhất. Nhiều người trên hình tướng có vẻ buông bỏ nhưng trong nội tâm thì họ vẫn dính chặt *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham sân si mạn”*. Họ tham nhưng không có được thì họ sân, họ sân không được thì họ si mê. Nhiều người chấp trước, họ cho rằng người niệm Phật mà học **“Đệ Tử Quy”**, làm việc lợi ích chúng sanh là xen tạp. Chúng ta đã học đề tài: **“Phải phát ra đại nguyện của Phật”**. Phát đại nguyện của Phật là: **“Chúng ta phải phát tâm vì tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới mà phục vụ”**. Đây chính là phát ra đại nguyện làm Phật. Chúng ta thành Phật không phải để được hưởng phước ở một cõi an vui, tự tại. Có người nói với tôi *“Lễ tri ân Cha Mẹ”* vừa rồi tổ chức ở thành phố Hồ Chí Minh để lại ấn tượng rất tốt đẹp. Trong phần tri ân Cha Mẹ, vợ chồng đều có các bài hát rất nhẹ nhàng, cảm xúc. Phần này diễn ra rất tự nhiên mà không có sự sắp đặt.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không tự tại mà chúng ta luôn vương bận, phiền não vì chúng ta quá dính mắc”**. Trên hình thức thì chúng ta tưởng chừng như buông xả nhưng trong nội tâm chúng ta vẫn dính chặt. Chúng ta tưởng chúng ta không có vọng tưởng nhưng chúng ta đang chìm ngập trong vọng tưởng. Chúng ta không biết mình nên đi đâu, làm gì! Hòa Thượng Tuyên Hóa đã nói: *“Chúng ta mơ mơ hồ hồ sống thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ”*. Hàng ngày, chúng ta minh tường, giải quyết mọi việc một cách vừa vặn, thích hợp, thỏa đáng thì đó là chúng ta có trí tuệ. Nếu chúng ta mơ mơ hồ hồ từ sáng đến tối thì khi chết đi chúng ta cũng mơ mơ hồ hồ. Chúng ta không cần hỏi ai, tự chúng ta biết mình sẽ đi về đâu!

Có người hỏi Hòa Thượng rằng liệu họ có thể vãng sanh không, Hòa Thượng nói: *“Việc này con không cần hỏi ai mà hãy hỏi chính mình!”*. Chúng ta quán sát cách đối nhân xử thế tiếp vật của mình thì thấy chúng ta không thể ra khỏi luân hồi. Người nào hỏi tôi có thể ra khỏi luân hồi không thì với tâm cảnh này thì tôi vẫn tiếp tục ở trong luân hồi. Hòa Thượng đã dạy chúng ta những nguyên lý, nguyên tắc rõ ràng, chúng ta áp dụng những nguyên tắc này thì sẽ biết rõ mình sẽ đi đâu.

Chúng ta học Phật là chúng ta mang sứ mạng: **“Tác Như Lai sứ. Hành Như Lai sự”**. Chúng ta là sứ giả của Như Lai, làm việc của Như Lai. Nhiều người học Phật chỉ mong Phật ban phước, tai qua nạn khỏi. Sứ mạng của người học Phật rất cao cả! Chúng ta học Phật phải phát ra đại nguyện của Phật đó là vì tất cả chúng sanh để phục vụ. Mỗi quốc gia đều có các lãnh sự quán, họ là đại diện, là sứ giả của quốc gia đó. Chúng ta là sứ giả của Như Lai thì chúng ta phải vì tất cả chúng sanh phục vụ, chúng ta làm ra biểu pháp tốt nhất để làm ra mô phạm cho mọi người.

Hòa Thượng nói: **“Thân tâm thanh tịnh chính là chúng ta ở trong tất cả cảnh duyên không phân biệt, không chấp trước, cũng không khởi vọng tưởng. Vì chúng ta biết rõ những thứ đó đều không phải là chân thật. Chúng ta biết nó không phải là chân thật thì chúng ta phân biệt, chấp trước, vọng tưởng để làm gì!”**. Trên lý thuyết, chúng ta biết nó là không thật nhưng trên thực tế chúng ta vẫn cảm thấy nó là thật. Chúng ta cảm thấy tiền tài, danh vọng, vật chất là thật. Nếu chúng ta biết chắc nó là không thật thì chúng ta sẽ không vì chúng mà khổ!

Hòa Thượng nói: **“Người xưa dạy chúng ta: “Ở trong tất cả các cảnh duyên, chúng ta không nên khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Cách tốt nhất để chúng ta hạn chế tạo nghiệp đó là: “Ít nói một câu chuyện, niệm nhiều một câu Phật”. Chúng ta niệm Phật chính là tiêu nghiệp chướng. Chúng ta khởi tâm động niệm, khởi vọng tưởng, nói những lời thừa đó là tạo nghiệp chướng. Chúng ta niệm Phật thì chúng ta không khởi vọng tưởng, không nói những lời thừa vậy thì nghiệp chướng của chúng ta được tiêu trừ”**.

Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta cầu tiêu tai, niệm Phật chính là phương pháp tốt nhất để tiêu tai. Nếu chúng ta chân thật dùng được phương pháp niệm Phật thì chúng ta sẽ giác ngộ, quả báo là tương đối thù thắng. Nếu chúng ta không biết dùng phương pháp niệm Phật thì quả báo sẽ không tốt. Quả báo tốt hay không tốt do ngay trong một ý niệm của chúng ta. Đó là ý niệm giác và mê. Ý niệm giác là chúng ta kiểm soát tâm, khởi niệm Phật. Ý niệm mê là chúng ta để tâm chúng ta khởi vọng tưởng, nói những lời thừa, không ý nghĩa”**.

Xã hội ngày nay cũng hướng đến xu hướng nói ít này, những video có độ dài 30 giây đang ngày càng phổ biến. Những bộ phim dài đến 2 giờ mọi người cũng chỉ dành 5 phút để xem nội dung chính. Chúng ta học Phật pháp cũng vậy, hiện tại chúng ta cùng nhau học trong 1 giờ. Tương lai, tốt nhất là chúng ta nên học trong nửa giờ, sau đó rút ngắn thời gian học còn

15 phút. Hòa Thượng nói: “*Tương lai từ Mỹ bay qua Nhật Bản chỉ mất 2 giờ*”. Cuộc sống ngày càng hiện đại, khẩn trương, nhiều người sẽ không đủ kiên nhẫn để ngồi nghe Phật pháp trong suốt 2 giờ.

Hòa Thượng nói: “***Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta rất rõ ràng, tường tận: “Ít nói một câu chuyện, niệm nhiều một câu Phật, đánh chết được vọng niệm, pháp thân của chúng ta hiển lộ”. Hàng ngày, chúng ta niệm Phật nhưng vẫn khởi vọng tưởng, vẫn tạo khẩu nghiệp, thân nghiệp vậy thì làm sao chúng ta có thể vãng sanh được!*”**.”

Hòa Thượng nói: “***Nghiệp ở miệng là dễ dàng tạo nhất! Hàng ngày, chúng ta vẫn vô tình hay cố ý nói dối, nói lời hung ác, nói lưỡi đôi chiều và nói lời thù dật. Chúng ta nghĩ xem có đáng sợ không! Phạm phu sáu cõi bất tri, bất giác tạo ra những tội nghiệp này. Chúng ta tuyệt nhiên không biết hậu quả đời sau nghiêm trọng đến mức nào! Trong “Kinh Vô Lượng Thọ” ngay phần mở đầu đã dạy chúng ta: “Khéo giữ khẩu nghiệp, không nói lỗi người”***”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tạo nghiệp luân hồi thì nhất định đi vào luân hồi. Phần lớn những điều chúng ta nói ra sẽ làm cho người khác hiểu lầm từ đó kết thành thù oán, oan oan tương báo không bao giờ kết thúc. Đây trở thành chướng ngại rất lớn trên Đạo Bồ Đề của chúng ta***”.

Người khác tu hành không có chướng ngại nhưng chúng ta tu hành thì chướng ngại trùng trùng đó là do quá khứ hay hiện tại chúng ta đã tùy tiện tạo tác những nghiệp bất thiện.

Hòa Thượng nói: “***Niệm Phật là thiện nghiệp chân thật. Ngay trong cuộc sống thường ngày chúng ta phải tận khả năng: “Niệm nhiều một câu Phật, ít nói những câu chuyện” vậy thì chúng ta tránh được lỗi của miệng. Chúng ta dùng phương pháp này để dứt ác khẩu. Trong ba nghiệp thân, khẩu, ý, Phật dạy chúng ta phải từ “khéo giữ khẩu nghiệp” mà bắt tay làm!*”**.

Điều này không dễ mà chúng ta phải dùng hết khả năng của mình thì có thể làm được. Trong ba nghiệp thân, khẩu, ý thì chúng ta phải bắt đầu làm từ khẩu nghiệp.

Hòa Thượng nói: “***Niệm Phật là tiêu nghiệp. Nói lời nói thừa là tạo nghiệp***”.

Hàng ngày, chúng ta nói quá nhiều lời thừa đó là chúng ta đã tạo ra nghiệp luân hồi vậy thì chắc chắn chúng ta phải đi vào luân hồi!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*